

ПОЗОРИШНЕ НОВИНЕ

www.narodnpozoriste.rs

ИЗДАЈЕ НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ У БЕОГРАДУ

СВЕЧАНОМ АКАДЕМИЈОМ 22. НОВЕМБРА НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ ОБЕЛЕЖИЋЕ 150 ГОДИНА ПОСТОЈАЊА

Јубилеј за понос и поштовање

Свечаном академијом која ће 22. новембра бити одржана на Великој сцени, обележиће се 150 година постојања и успешног деловања Народног позоришта у Београду, једне од најстаријих културно-уметничких институција у Србији. Основано 1868. године, после више покушаја да престоница Србије добије стални театарски професионални ансамбл, Народно позориште је одмах почело редовну делатност, да би следеће, 1869. године, добило и зграду у којој и данас изводи представе.

Дан Народног позоришта 22. новембар, установљен је 1968. године, приликом обележавања стогодишњице Националног театра. Наиме, тог датума,

Први покушаји да главни град Кнежевине Србије добије стални професионални театар да истрају још из четрдесетих година 19. века. Одлуку о изградњи позоришта, донео је српски кнез Михаило Обреновић. У то време, 1868, када је Национални театар коначно основан, у читавој Србији је живело мање људи него у данашњем Београду - тек нешто више од милион и 200 хиљада. Српска професионална имала је око 25.000 становника и 3.444 кућа.

по новом календару, пре тачно век и по (1868) одржана је

прва представа новооснованог Народног позоришта - „Ђурађ Бранковић“ Кароља Оберњака у гостионици „Код енглеске краљице“. Прва представа у новој згради, „Посмртна слава кнеза Михаила“ Ђорђа Малетића изведена је 30. октобра 1869. године.

Поред неговања драмске уметности, Национални театар је поклањао пажњу и својој музичкој грани, која се од скромног Оркестра и Хора развила у импозантан оперски и балетски ансамбл, способан да реализује и најсложеније музичко-сценске пројекте.

Опера Народног позоришта отпочела је своју самосталну делатност 1919. године, а прва представа новоформираног ансамбла била је премијера Пучинијево „Мадам Батерфлај“, 11. фебруара 1920, под музич-

ким вођством првог директора тог сектора, Станислава Биничког. Непуне три године касније, своју прву целовечерњу представу, одиграо је и ансамбл Балета. Било је то 22. јануара 1923. године када је изведен „Шчелкунчик“ („Крцко Орашчић“) Петра Илича Чајковског.

Током 15 деценија свог постојања, Народно позориште у Београду не само да је утемељило позоришну уметност у нашој средини, него је и дало допринос од непроцењивог значаја српској култури уопште. Зато ће обележавање овог јубилеја, 22. новембра на Великој сцени, представљати много више од прославе једне институције. Биће то празник не само позоришне уметности, него и читаве наше културе.

■ Р.П.Н. ■

HYUNDAI
NEW THINKING.
NEW POSSIBILITIES.

YUGOROSGAS

ПОПУСТ
ПРИ КУПОВИНИ КАРТЕ
20%

ГЛАС ПУБЛИКЕ ЗА „ШПИЈУНА“

Представа „Балкански шпијун“, по тексту Душана Ковачевића, у режији и драматургији Татјане Ригонат, освојила је награду

за најбољу представу по оцени публике (9,78) на 27. Данима Зорана Радмиловића у Зајечару. У комаду, који је премијерно изведен 1. октобра ове године на Сцени „Раша Плаовић“, играју: Љубомир Бандовић (Илија Чворовић), Нела

Михаиловић (Даница), Душанка Стојановић Глид (Ђура, Илијина сестра близнакиња), Катарина Марковић (Соња Чворовић), Милутин Милошевић (Подстанар) и Вања Милачић (Радио-спикерка).

Р.П.Н.

ЈУБИЛЕЈ „ГОСПОЋЕ МИНИСТАРКЕ“

Нушићева „Госпођа министарка“, у режији Јагоша Марковића, с Радмилом Живковић у насловној улози, биће

изведена јубиларни 150-ти пут, у четвртак 1. новембра на Великој сцени. У великом ансамблу су и Гојко Балетић, Олга Одановић, Марко Јањић, Александар Срећковић, Андреја Маричић, Бранко Видаковић, Добрица Стојнић, Анђелка Миливојевић, Димитрије

је Илић, Радован Миљанић, Дејана Гајдаш, Бранко Јеринић, Дарко Томовић, Павле Јеринић, Иван Иванов, Бојана Бамбић, Милена Ђорђевић и Милан Гердијан. Од премијере 10. марта 2004. године, представа се игра на „карту више“. Ова шала у четири чина, на разним фестивалима, освојила је бројне награде. Сценографију је урадио Борис Максимовић, а костиме Божана Јовановић.

Р.П.Н.

УРБАНО „БОЈАН СТУПИЦА“ ЗА РЕЖИЈУ

Награда Удружења драмских уметника Србије за режију „Бојан Ступица“, за 2017. годину, припала је редитељу Андрашу Урбану за представу „Родољупци“ Јована Стерије Поповића, у продукцији Народног позоришта у Београду. У саопштењу тог Удружења наведено је да је трочлани жири, у саставу Димитрије Јовановић, председник жирија, Љиљана Тодоровић и Славко Милановић, одлуку донео једногласно. У

конкуренцији за Награду била су редитељска остварења, премијерно изведена у Србији, у периоду од 1. априла 2015. до 31. марта 2017. године. Награда „Бојан Ступица“ установљена је 1971. године у знак сећања на знаменитог редитеља, а Андраш Урбан је 32. лауреат овог сталешког признања. Датум свечаног уручења Награде биће накнадно утврђен.

Р.П.Н.

НЕЛИ „ЗОРАНОВ БРК“

Награда „Зоранов брк“, седме такмичарске вечери Фестивала „Дани Зорана Радмиловића“ у Зајечару, припала је глумици Народног позоришта у Београду Нели Михаиловић. Одлуком жирија, којим је председавао редитељ

Небојша Брадић, признање за најбољу глумачку бравуру, додељено јој је за улогу Данице у представи „Балкански шпијун“.

Р.П.Н.

СОПРАН ЈАСМИНА ТРУМБЕТАШ ПЕТРОВИЋ, НОВА ДИРЕКТОРКА

Потребно ми је време,

На основу Статута и овлашћења управника, Дејан Савић је средином октобра донео одлуку да уместо првака Куће, тенора Јанка Синадиновића, нови директор Опере Народног позоришта у Београду буде примадона Опере, прослављени сопран Јасмина Трумбеташ Петровић. У кратком образложењу, између осталог је истакнуто да су „пред оперским сектором захтеви за попуном ансамбала Хора и Оркестра, као и задатак постепеног подмлађивања солистичког корпуса, уз осавремењивање деловања ове уметничке групације наступима на отвореном, гостовањима по земљи, реализовањем трајних снимака и великих пројеката, што ће бити обавезе новог руководства“.

„Како бити добар директор Опере? Ово ми је прво питање које ми се намеће са мојим новим постављењем на месту директора Опере Народног позоришта у Београду. Многи ће рећи: па то је дивно! Али, ја знам да ми неће бити лако из разлога што сам у овој кући више од 20 година, што познајем ансамбл, што знам услове у којима радимо, што знам проблематику стварања једне представе, што знам да смо сви за себе велики индивидуалци, а са друге стране, ипак, део тима и једне велике породице која се зове ансамбл Опере, а кога чине солисти, Хор и Оркестар. Како све то помирити међусобно, ослободити суревњивост, подићи морал сваког уметника, ојачати међусобно поштовање и колегијалност, понашати се у складу са већ устаљеним правилима која се веома често заобилазе... Све то, не може да реши само директор Опере. Сведоци смо да живимо у земљи у којој висока култура и уметност нису на првом месту, а потребне

су године и године великог труда и рада да се један уметник оствари, докаже и одржи. Нимало лак посао, јер је уметнички. Као што сам већ призната као оперски уметник, пожелела бих себи да исто тако будем добар уметник у вођењу послова Опере“, каже у разговору за „Позоришне новине“ Јасмина Трумбеташ Петровић која је упоредо са студијама славистике на Филолошком факултету, учила певање прво код професора Предрага Андоровића, а затим код професорке Радмиле Бакочевевић, код које је и магистрала. Још током

студија добијала је признања као најбољи студент на одсеку за соло певање, међу којима су: Награда „Јелена Михајловић“, Награда „Бисерка Цвејић“, Награда „Петар Коњовић“, Награда „Александар Трифуновић“...

У Опери Народног позоришта у Београду ангажована је још од 1993, прво као члан Оперског студија, потом као солиста (од 1996), а звање првакиње добила је 2002. године.

Госпођа Трумбеташ-Петровић каже да ће, као и њени претходници, наследити део планова и указу-

МУЗЕЈ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА У БЕОГРАДУ ПРИПРЕМА ИЗЛОЖБУ

Омаж славном баритону

Поводом 80. рођендана некадашњег првака Опере Народног позоришта у Београду, чувеног српског баритона Николе Митића, 27. новембра (18,00) у Музеју НП биће отворена изложба „Никола Митић – баритон 20. века“, аутора Драгана Стевовића.

Славни уметник, рођен 27. новембра 1938. године у Нишу,

после завршетка средње школе, постао је члан Хора РТБ-а а потом је уписао Музичку академију, одсек за соло-певање.

Као веома перспективан, после првог семестра, постаје солиста Опере Народног позоришта, а после годину дана (1964) њен најмлађи првак. Дебитовао је у улози Валентина у Гуноовом „Фаусту“. Убрзо после тога следе позиви за гостовање у земљи и иностранству - у Аустри-

ји, Француској, Белгији, Шпанији, Италији, Немачкој, Швајцарској, САД, Турској и СССР.

Облог пастозног гласа, уједначеног у целом регистру, музикалан, глумачки стабилан и убедљив, Митић је дуго година био један од водећих југословенских баритона, а нарочито се истицао као тумач главних баритонских улога у Вердијевим операма.

Посебно упечатљиве креације остварио је као Фигаро, Риго-

ОПЕРЕ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА У БЕОГРАДУ

СТРПЉЕЊЕ И ПОВЕРЕЊЕ

Поштоване колеге, захваљујући Вашем несебичном покривању, неисцрпном ентузијазму, високом професионализму, а и пре свега безусловnoj љубави према позоришту, сектор Опере је у претходне две сезоне успео да изведе без иједног оtkазаног перформанса, следеће: 145 представљања, десет концерата, шест премијера, осам обнова, четири поновљања, пет концерата Оперског студија, као и редовне наступе студентима у Музеју Народнoг позоришта. Тренутно, Опера Народнoг позоришта има могућност извођења 37 наслова, чиме се сврстава у сам врх светских оперских кућа. Захваљујем се Управи Народнoг позоришта на указаном поверењу и подршци у руковођењу, а целом ансамблу и свим сарадницима на успешној сарадњи. Свима, на челу са новоизабраном директорком, желим срећну јубиларну сезону, навео је у писму досадашњи први човек Опере Народнoг позоришта у Београду Јанко Синадиновић.

Њу се борити да побољшам услове рада, да сваком нашем члану буде задовољство док ради, да се сви осећају пријатно и поштовано. Самим тим, задовољан уметник даје и свој максимум и тиме подиже ниво представа. Управо је то и мој циљ. Ниво. Ниво у представама, ниво у понашању, ниво у поштовању, ниво у добрим условима, ниво у различитости репертоара... Могла бих сад да набрајам унедоглед, али нећу да причам бајке, јер сам свесна позиције у којој сам. Ништа не може преко ноћи, потребно је време и поверење“ сматра наша саговорница.

„Како сам у овом послу нова, мораћу све ствари да решавам корак по корак и да нађем адекватан начин да то и остварим. Волим свој посао и своју Оперу. Желим да будемо најбољи и да наше пред-

ставе буду најбоље и најпосећеније. Желим да се колеге међусобно поштују и труде да дају свој максимум. Желим најбоље за нашу Оперу. Шта ће од тога испасти, видећемо. Потребно ми је време и стрпљење. А о новим плановима и могућностима, ускоро“, поручује Јасмина Трумбеташ Петровић која је током досадашње веома успешне и блиставе каријере освојила бројне награде у земљи и иностранству.

У богатом концертном опусу ове уметнице, за коју критика тврди да „доминира сценом, остварује виртуозност и драматичку неопходну у исказивању компликованих, не само певачких, већ и психолошких карактеристика лика који тумачи“, издвајају се Вердијев Реквијем, Девета Бетовенова симфонија, Дворжаков Реквијем, Брукнерова Миса, Моцартов Реквијем, Перголезијев „Стабат матер“, Реквијем Ксеније Зечевић, Рахмањинова „Звона“, Бетовенова Миса солемнис, Хонегеров „Краљ Давид“...

Репертоар Јасмине Трумбеташ Петровић обухвата велике и значајне улоге као што су Леонора („Трубадур“), Елизабета („Дон Карлос“), Амелија („Бал под маскама“), Аида („Аида“), Ђо-Ђо Сан („Мадам Батерфлај“), Леонора („Моћ судбине“), Мими („Бојми“), Микаела („Кармен“), Татјана („Евгеније Оњегин“), Адријана Лекуврер („Адријана Лекуврер“), Маргарета („Фауст“), Сузана („Фигарова женидба“), Памина („Чаробна фрула“), Тоска („Тоска“), Дездемона („Отело“)...

■ Микојан Безбрадица ■

је на то да је свесна чињенице да је „потребно време да се неке ствари искристалишу и реализују“.

„Иако сам индивидуалац, све своје намере и идеје поделићу са ансамблом, јер без њихове подршке и разумевања ниједан директор не може да успе у својој мисији. Оно што бих могла са сигурношћу да кажем јесте да

О НЕКАДАШЊЕМ ПРВАКУ ОПЕРЕ НИКОЛИ МИТИЋУ

НА ЊЕГОВ 80. РОЂЕНДАН

лето, Луна, Оњегин, Магбет, Јаго, Никола Шубић Зрињски, Симон Боканegra...

Митић припада оној групи певача која, поред прецизно вокално израђене улоге, подједнаку пажњу поклања сценској интерпретацији. Певао је са Кабаље, Ричарели, Мофо, Балтсом, Бергонцијем, Домингом, Карера-

сом, Гедом...

Поред оперског, неговао је и концертни репертоар. Учествовао је у извођењима вокално-оркестарских дела Баха, Бартока, Бритна, Форса, Хендла, Стравинског, Барановића, Папандопула...

У жељи да помогне младим певачима, 1992. године, постао је педагог Оперског студија Народнoг позоришта у Београду.

■ Р.П.Н. ■

НОВЕМБАР 2018.

МУЗЕЈ
НАРОДНОГ
ПОЗОРИШТА
2010

ИЗЛОЖБЕ
• ПРВА ПОСТАВКА
аутор Зорица Јанковић

• ИЗЛОЖБА
Одета и Одилија – Бели и Црни лабуд
на сцени Народнoг позоришта у Београду
Аутор Милена Јауковић

ОТВОРЕНА ВРАТА
17. 11 | 12.00

КОНЦЕРТ
21. 11 | 18.00
Љубав и вино
Милица Лалошевић, сопран
Стеван Каранац, тенор
Милица Илић, клавијер

ИЗЛОЖБА - отварање
27. 11 | 18.00
Никола Митић – баритон 20. века
аутор изложбе Драган Стевовић
(Изложба остварена у сарадњи са Музејом позоришне уметности Србије)

КОНЦЕРТИ – ФМУ у Музеју
28. 11 | 18.00
Студенти виолине
класа Марко Јосифовски

ЧИТАЛИШТЕ-ПОЗОРИШТЕ
30. 11 | 19.30
Бранислав Нушић, ПРИПОВЕТКЕ ЈЕДНОГ КАПЛАРА,
у извођењу драмског уметника Зорана Ћосића и
Нине Ћосић (обоја)

Музеј Народнoг позоришта у Београду. Тел: 328 44 73

САВИЋ ГОСТОВАО У БУГАРСКОЈ

У бугарској државној Оперу у Старој Загори, у организацији агенције „Плави Дунав“ из Беча, недавно је одржан мајсторски курс из оперског дириговања. Са полазницима из Велике Британије, Аустралије, Француске, Немачке, Јапана, Швајцарске и Шпаније, радио је наш диригент Дејан Савић. На репертоару је био захтеван опус Хиндемита, Вајла, Доницетијева „Лучија од Ламермура“ као и чувени двојац - Маскањијева „Кавалерија рустикана“ и Леонкавалови „Пајаци“. Уз учешће солиста, хора и оркестра Државне опере, млади диригенти су савладали тешке партитуре и успешно их представили публици на три вечери током септембра месеца. У распону од оперског класика Доницетија, преко вериста Маскањија и Леонкавала, па све до модерне Вајла и Хиндемита, уметници из разних земаља су показали спремност, практичност, музикалност и снажљивост, вођени искумом руком и саветима свог ментора, тако да је публика са великим задовољством испратила наслове који су изведени.

Р.П.Н.

СНЕЖАНА САВИЧИЋ ПОНОВО РОЗИНА

Првакиња Опере Народнoг позоришта у Београду Снежана Савичић Секулић после паузе од скоро четири и по године, поново ће се појавити у улози довитљиве Розине, главне сопранске роле у Росинијевом „Севиљском берберину“ који ће 29. октобра (19,30), под диригентском управом Ђорђа Станковића, бити изведен на сцени Мадленианума, у Земуну. Тенор Љубомир Поповић наступиће у улози грофа Алмавиве, баритону Љубодрагу Беговићу поверена је насловна рола, баритону Небојши Бабићу улога доктора медицине Дон Бартола, а басу Ненаду Јаковљевићу - учитеља музике Базилија. У подели су и Светлана Ловчевић (Берта), Павле Жарков (Фјорело), Предраг Глигорић (Официр)... У представи учествују Оркестар и Хор Народнoг позоришта у Београду.

Р.П.Н.

IN MEMORIAM – ПРЕДРАГ ПЕЦА ЕЈДУС (1938–2018), ПРВАК ДРАМЕ И НЕКАДАШЊИ УПРАВНИК НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА

Вансеријски глумац невиђеног истражива

© НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ У БЕОГРАДУ

Отишао је још један бард нашег глумишта – Предраг Ејдус, уметник пребогате биографије, непоновљиве енергије, глумац кога су колеге обожавале, а публика и критика веома ценили и поштовали. Крајем прошлог месеца, 28. септембра, дугогодишњи првак Дrame Народнoг позоришта и некадашњи управник напустио нас је после дуге и тешке болести, са којом се годинама борио храбро, јуначки, достојанствено. До последњег дана. Веровао је, као и сви његови многобројни поштоваоци и пријатељи, да ће и овога пута победити ту проклету, опаку болест, као што је то урадио и пре неких десетак година. Да ће, како је то на комеморацији одржаној 8. октобра рекла госпођа Вида Огњеновић, и овога пута надиграти смрт и вратити се на сцену да исприча како је тај окршај изгледао. Нажалост, овога пута то се није догодило. Пецa је отишао у вечност, преселио се у легенду, на небеску позорницу. Овај вансеријски уметник, током дуге, блиставе и веома богате каријере, тумачио је веома разнолик репертоар, почев од трагедија и великих драма, па све до комедија, водвиља и кабареа. Био је глумац невиђеног истраживачкога елана и неуморан у изналажењу луцидних појединости у приказивању како драмских, тако и комичних рола. У оквиру позоришног опуса, иза себе је оставио око 200 драмских улога, снимио је више од 50 филмова („Високи напон“, „Последњи круг у Монци“, „Убиство с предумишљајем“, „Вуковар, једна прича“, „Тамна је ноћ“, „Ивкова слава“, „Зона Замфирова“...), учествовао је у 50 телевизијских драма и 30 серија („Непокорени град“, „Бриса-

Ејдус се родио у Београду 24. јула 1947. године. Завршио је 14. Београдску гимназију, а глуму на Академији за позоришће, филм и телевизију учио је у класи професорке Оињенке Милићевић код које је студирао прве две године. На трећој години професор му је био Предраг Бајчевић, а дипломирао је 1972. године у класи професора Миленка Маричића. У периоду од 1962. до 1968. године био је члан амањерског позоришта „Дагoв“. Одмах после дипломирања, отишао је члан Народнoг позоришта у Београду. Ту је провео пет деценија, а поштом је поком 1993. године одлучио да пређе у Југословенско драмско позориште. Међу тим, после 13 година, поново се враћа у Национални театар у којем је, у периоду од 23. децембра 2007. до 11. марта 2009. обављао и функцију управника. Крајко време, по којем деведесетих, био је и вршилац дужности директора Дrame Народнoг позоришта.

ни простор“, „Вук Караџић“, „Смрт Госпође министарке“, „Лисице“, „Улица липа“, „Мирис кише на Балкану“, „Луд, збуњен, нормалан“...) а остварио је и више од 200 улога у радио-драмама снимљеним за Радио Београд.

Своје упечатљиве улоге мајсторски је креирао на сценама широм некадашње Југославије - у Београду, Новом Саду, Суботици,

грао је Кир Јању 21. априла ове године.

Као куриозитет, остаће забележено и да је ролу Бернарда Драха, у представи „Шовинистичка фарса“, по тексту Радослава Павловића, такође у Савиновој режији, одиграо чак 1800 пута.

Ејдус је пре десет година, 2008, добио „Добричин прстен“ - највеће признање које се у Србији додељује позоришним глумцима и глумицама за животно дело, односно целокупно позоришно глумачко остварење.

Ове године добио је још две награде за животно дело - Стеријину награду за нарочите заслуге на унапређењу позоришне уметности и културе и Награду за животно дело „Златни ћуран“.

Тим поводом, у Музеју Народнoг позоришта у Београду, 28. марта била је отворена изложба „Предраг Ејдус - чаробњак сцене“, ауторке Мирјане Одавић.

До 19. маја, бројни посетиоци, осим фотографија из разних позоришних представа, могли су да виде и Ејдусов портрет (рад академског сликара и професора Чедомира Васића), монографију коју је објавило Удружење драмских уметника Србије, као и неке од укупно 46 награда које је добио током блиставе каријере попут Добричиног прстена, Нушићеве награде за животно дело, Награде „Раша Плаовић“, „Златног ћурана“,

Награде „Миливоје Живановић“, Статуете „Јоаким Вујић“ за изузетан допринос развоју позоришне уметности у Србији...

У периоду од 1985. до 1989. године био је председник Удружења драмских уметника Србије.

Паралелно са глумом, више од деценију и по бавио се успешно и педагошким радом на Академији уметности у Београду.

Колико је Пецa био вољен и поштован од многих, видело се и 6. октобра, на испраћају за кремацију када су реке људи стр-

© НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ У БЕОГРАДУ

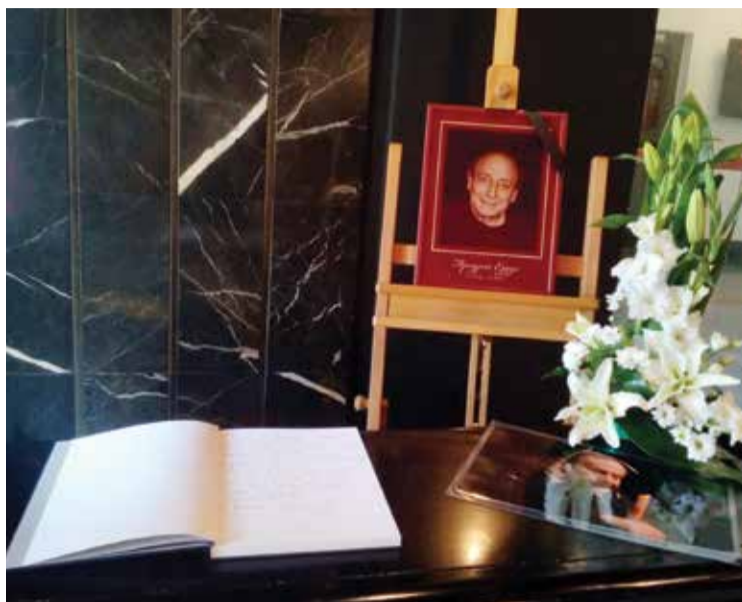
пљиво стајале у реду да му одају последњу пошту. И, заиста, капела је била премала да прими све оне који су желели да му упуте последње збогом. Слична слика виђена је и два дана касније, на

© НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ У БЕОГРАДУ

У БЕОГРАДУ

ЧКОГ елана

Поводом Ејдусове смрти, у холу Сцене „Раша Плаовић“ била је отворена књига жалости у којој су му његове бројне колеге, пријатељи и поштоваоци упућивали последњи поздрав. Искрене поруке, јуне боли и туге, због одласка овог глумачког великана, између осталих, написале су глумице Ренајна Улмански, Душанка Глиг Симојановић, Нела Михаиловић, Добрила Симојнић... њихове колеге Миленко Павлов, Зоран Ђосић, Ирфан Менсур, Тихомир Симић... позоришни кријичари Александар Милосављевић и Бранка Криловић... блајажници Народног позоришта Буји и Зоки, инсценисткиња Сања...

већ поменутој комеморацији. У препуној сали Велике сцене, десетоминутним бурним аплаузом, уз стајаће овације и узвике „браво“, са сузама у очима, од глумачког барда опростили су се чланови породице, многобројни пријатељи и колеге. У сценографији култне „Кир Јање“, бираним речима о његовим бројним антологским улогама, страсти према професији и несвакидашњој енергији којом је пленио на уметничкој и животној сцени, говорили су управник Народног позоришта Дејан Савић, драмска уметница Светлана Бојковић, списатељица и редитељка Вида Огњеновић, редитељи Јагош Марковић, Тања Мандић Ригонат и Егон Савин, глумци Гордан Кичић и Хана Селимовић и в.д. директора Дrame Жељко Хубач.

Посебан тренутак, набијен снажним емоцијама, догодио се на самом крају комеморације,

када се са звучника зачуо снимљени глас Ејдусове ћерке Вање, глумице Народног позоришта, која се свом вољеном тати и колеги обратила кроз стихове прелепе, потресне песме „Јесењи отац“, коју је написала поводом његове смрти.

„Пловимо летилицом, огромном, сребрном, уау. Испловили смо из једног космоса, упловљавамо у други. Мјауче нека обична музика, сентиментална, бљак. Звиждујемо јој. Не причамо много, ту си, ту смо. Кроз сферу сипи жуто мокро лишће огромно сјајно, уау. Чкиљим кроз окна наше твоје летилице. Купио си нови мали ружни шешир, уф. Лице ти је бело младо старо подсећа ме на неког, хм. Очи су твоје прозирне, провидне. Твоје очи, моје очи, о да. Не плашим те се више заувек, башбаш. Навикла сам да ћутимо. Зато ћутим. Не као кад нас је у летилицу четворо. Тад се затвори круг. Хаос и бука. Твој круг, мој круг, наш круг. Твоје очи моје очи његове очи. И Њене очи. Моја породица, тада. Носиш ме у наручју једне зоре. И прво што угледам си ти. Сећам се тога. Било је то давно пре двадесет осам година. Двадесет осам година. Инсистирам. Теби је било двадесет девет, можда, кога брига, а сада си купио мали ружни шешир, рекао си. Шеширић, додајем у себи, нежно. Носиш ме у наручју поново једног поподнева. Гледам те као првог пута. Ти плачеш, сада први пут видим како плачеш. Бицикл ми је смрскоа ногу. Бицикл који си ти возио, а само смо ишли да беремо купине, купинице. Уместо црвених купина враћамо моју крваву ногу. Носиш ме у наручју једног предвечерја. Увијену у ћебе, угушену. Гледам те и плачем што си поново ту. Корак по корак. Још извесно време ћутим. Успевам да кажем; тата”.

■ Микојан Безбрадица ■

ПРИПРЕМА СЕ НОВА ПОСТАВКА БАЛЕТА „ЛАБУДОВО ЈЕЗЕРО“

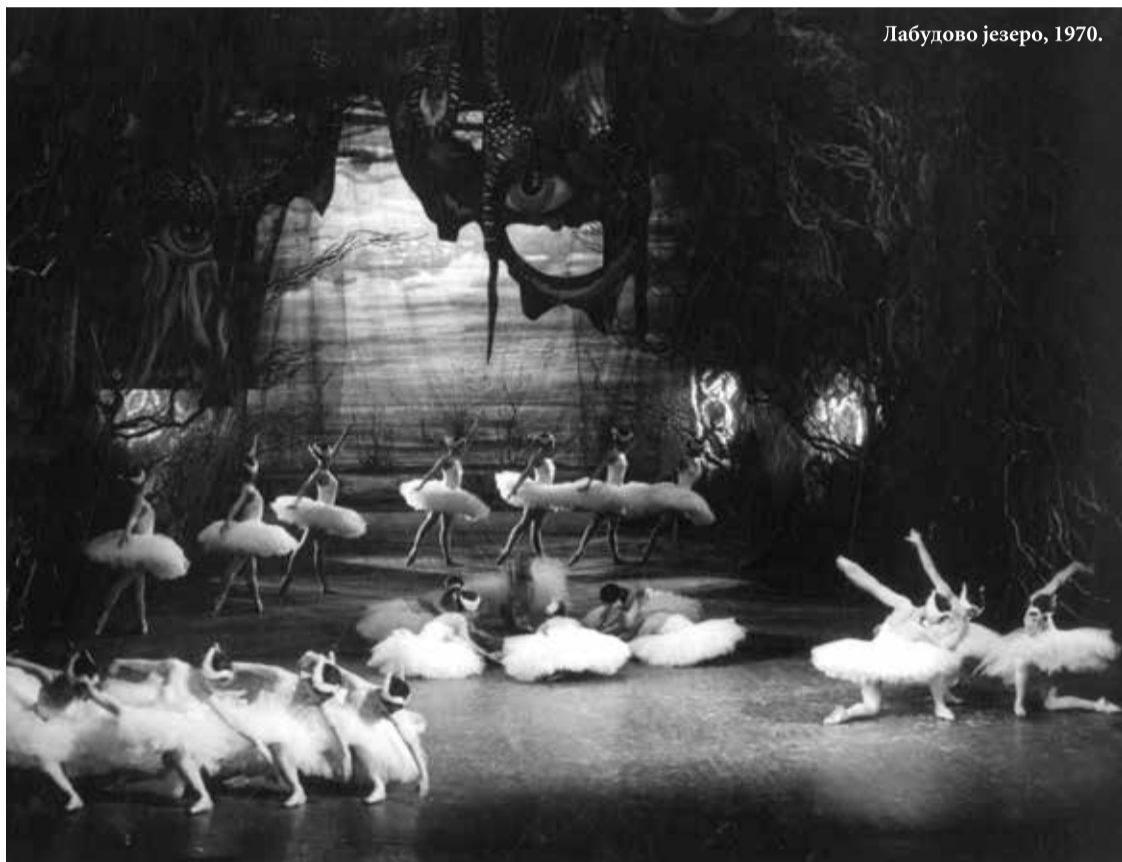
Симбол класичног израза

Балет „Лабудово језеро“ представља симбол класичне балетске литературе и део је репертоара свих значајних светских компанија. Невероватна популарност овог дела везана је и за фантастичну музику Чајковског која је и даље актуелна и непревазиђена. Вероватно ни сам композитор није сањао да ће „Лабудово

јем верзије А. Фортуната уз даље реминисценције на кореографију Петипа и Иванова. Као солисти на премијери су наступили: Јованка Бјеђојевић, Вера Костић и Бранко Марковић. И ову кореографску верзију публика је пратила са великим интересовањем, а на репертоару се задржала све до 1970. године. Димитрије Парлић, један од наших најзначајнијих балетских стваралаца поставио

1998. године када су се у главним улогама публици представили Душка Драгичевић и Константин Костјуков. Парлићева креација је оставила велики траг у балетском репертоару Националног театра и обележила читаву једну уметничку епоху, све до 2017. године када је и последњи пут изведена пред београдском публиком.

Уметнички директор Балета, Константин Костјуков, који

Лабудово језеро, 1970.

језеро“ постати најпопуларнији и најигранији балет у историји. Премијера је одржана у Бољшом театру у Москви 1877, али без већег успеха. У Маријинском театру у Санкт Петербургу 1895. године је изведена кореографски измењена верзија која је задржана све до данас, захваљујући одличној кореографији Маријуса Петипа и Лава Иванова. На сцени Народног позоришта „Лабудово језеро“ се континуирано изводи од 1925. године када су у кореографији Александра Фортуната наступиле солисткиње Јелена Пољакова као Одета и Нина Кирсанова као Оделија. Публика је од самог почетка волела ову представу и она се на репертоару задржала све до 1941. године. Након ратних збивања и дестогодишње паузе, Нина Кирсанова поставља своју кореографску верзију која је премијерно изведена 18. децембра 1951. У овом периоду већ је било лакше поставити тако значајано балетско дело јер је из Државне балетске школе изашао већи број талентованих и образованих играча. Кореографска верзија Кирсанове је имала праве одлике спектакла и била је постављена под утица-

Публика жељно ишчекује повратак Белој и Црној лабуда на сцену јер је „Лабудово језеро“ увек довољно класично, али сасвим инспиративно и иновативно и као такво, идеално за образовање нове публике, али и анимирање постојећих поштовалаца балетске уметности. Када се зајинемо у чему је ијајна популарности „Лабудово језера“, одговори се можда крију у чаробној музици Чајковској или вечитој борби између добра и зла оличеној у ликовима лабудница. Оно што је извесно је победо љубави и то је сигуран иуи до срца публике свих генерација, оних који ће „Лабудово језеро“ гледати 2019. по први пут или оних који су му верни већ годинама.

је „Лабудово језеро“ 1970. године. На премијери су наступили: Душица Томић, Лидија Пилипенко и Радомир Вучић. Обнова ове кореографске верзије урађена је

је већ поставио неколико значајних наслова класичног балетског реператора попут „Ромеа и Јулије“ или „Крчка Орашчића“ предано ради на припреми нове поставке „Лабудовог језера“. Кореографија Маријуса Петипа и Лава Иванова послужиле му као пут у креирању сопствене кореографске редакције, а премијера је предвиђена у мају 2019. године. Још увек је у процесу бирања ауторског тима, али оно што је извесно је да ће Ренато Балестра креирати костиме. Име великог уметника, светски признатог модног дизајнера даје овом уметничком пројекту потпуно нову димензију и обећава гламурозни спектакл. У новој поставци „Лабудовог језера“ ће учествовати целокупни балетски ансамбл и Оркестар Народног позоришта. Константин Костјуков нам открива да је „Лабудово језеро“ дело, које је, захваљујући, пре свега иновативним кореографима направило праву револуцију у балетском изразу, а они су, уз велики ризик успели да створе ванвременско балетско остварење чији успех још увек није надмашен.

■ Бранкица Кнежевић ■

ПОВОДОМ ВЕЛИКОГ ЈУБИЛЕЈА НАШЕ КУЋЕ, РТС ПРИПРЕМИО ДОКУМЕНТАРНО-ИГРАНИ СЕРИЈАЛ ОД ДЕСЕТ ЕПИЗОДА

Народно позориште у десет чинова

Александар Ђурица и Игор Ђорђевић

Поводом значајног јубилеја – 150 година Народног позоришта у Београду, Културно-уметнички програм Радио телевизије Србије припремио је документарно играни серијал од десет епизода под називом „Народно позориште у десет чинова“.

Иако Брадић и Милојевић нису желели да се током серије понављају глумци, сцијцајем околности, десило се да је Предраг Ејдус био једини од својих колеџа који је играо у две епизоде. У „Тајној вечери“, играо је заправо себе, дившеј ујравника Народног позоришта, док се у последњој епизоди под називом „Гардероберка“ појавио у улози Глумца који игра Сера. Нажалост, исцртавање се да је тај чувени лик из најпознатије комада британској драмској писца Роналда Харвуда „Гардеробер“, који на духовит и илеменић начин говори о вечном партнерству између великих уметника и оних без којих не би ни било њихове величине, уједно била и последња Ејдусова улога. Те сцене снимљене су ланос, 16. и 17. јула.

Кроз судбине занимљивих личности из богате историје Националног театра биће испричане веома занимљиве приче о његовим оснивачима, глумцима, оперским певачима, балетским играчима, писцима, управницима, редитељима, сценографима, костимографима, кореографима, сценским мајсторима...

„Нисмо причали стандардну, књишку, школску причу о историјату Народног позоришта, него смо бирали неке драматич-

не, можда мање драматичне, али важне тренутке из те историје који су нама нудили добру драмску причу“, открива редитељ Мишко Милојевић.

Серијал, чији је креатор Небојша Брадић, а драматург и сценариста Тамара Барачков, има документарну форму са играним реконструкцијама и користи документацију Музеја позоришне уметности, Архива и Музеја Народног позоришта у Београду, Архива Србије, Југословенске кинотеке, Филмских новости, Архива РТС-а, Музиколошког института Српске академије наука и уметности...

У оквиру серије, која представља мозаик сачињен од медаљона из историје Народног позоришта у Београду и у којој се преплиће реално и фиктивно, садашње и прошло, учествовало је 56 извођача,

Небојша Дугалић

како глумца који су оживели знамените личности које су повезане са историјом Народног позоришта, тако и уметника који су евоцирали свој живот у Народног позоришту.

Брадић, који је у периоду од 16. јула 1997. до 13. августа 1999. године био управник Народног позоришта, сматра да је та веома значајна културна установа била и остала матична кућа позоришне уметности.

„Током шест деценија телевизије, Народно позориште је било адреса на коју смо увек долазили, бележили важне догађаје, снимали представе, разговоре са уметницима... И све је то створило бога-

ту архиву РТС-а. Оно што нас је у овом тренутку руководило јесте да део те архиве отворимо, али и да створимо нове које ће остати за генерације које долазе“, сматра Брадић, који већ три године обавља функцију главног и одговорног уредника Културно-уметничког програма РТС-а.

Свака од десет епизода, чије се емитавање очекује ускоро, је потпуно другачија од претходне. Наиме, свака је на свој начин у другом жанру, свака живи за себе, а опет, када стане поред друге, представља интересантно телевизијско тумачење историје Националног театра.

Кроз све епизоде, гледаоце ће водити Наратор (Небојша Дугалић) - својеврсни истраживач, који тежи да открије приче о догађајима и људима који чине дух Народног позоришта у Београду.

У првој, под називом „Пролог“, која је посвећена настајању и развијању идеје о оснивању Народног позоришта, о изазовима и препре-

Предраг Ејдус

кама које су пратиле настанак ове позоришне институције, Наратор разговара са Јованом Ђорђевићем, првим управником Националног театра.

Осим Брадића, Милојевића и Тамаре Барачков, у ауторском тиму су и сарадник-сценариста Кристијана Ђуковић, композитор Божидар Обрадиновић, сценограф Мирослава Андрејевић, костимографи Сузана Глијоријевић, Ирина Мишириновић, Александра Александрић. Директори фототографије су Милан Грбић, Дејан Трајковић, Ненад Цветковић, Периша Ђинђић, монџажер је Тихомир Дукић, а извршни продуцент Александар Јанковић.

У епизоди „Смрт првакиње“ говори се о двојци глумца - Вели Нигриновој и Зорки Тодосићи, које су носиле репертоар Народ-

ног позоришта и трагично окончале своје животе, док у „Оперској диви“, кроз разговор искусног оперског певача и младе перспективне оперске певачице, емисија

комедиографа Бранислава Нушића, када је црква захтевала забрану ове представе, а у оквиру „Белог лабуда“ Наратор, разговарајући са балетским уметницима, тражи

Редитељ Мишко Милојевић са глумцима Народног позоришта

открива са каквим се изазовима и дилемама сусрећу оперски певачи у процесу припреме улоге и пред премијеру представе.

одговор на питање: када је време окачити патике о клин? Такође, он истовремено открива причу о једном од највољенијих балета на сцени Народног позоришта - „Лабудовом језеру“.

У седмој епизоди под називом „Клуб Народног позоришта“, Наратор долази у бифе, место окупљања позоришних уметника, да кроз разговор са легендом овог клуба, Љубинком Бобић, истражи феномен глумачке боемије.

Кроз „Случај Цветковић“, уз комбиновање документарних материјала и исповести и сећања сведока, емисија истражује хапшење и стрељање глумца Аце Цветковића након Другог светског рата.

У претпоследњој епизоди, која

Нела Михаиловић и Душанка Стојановић Глид

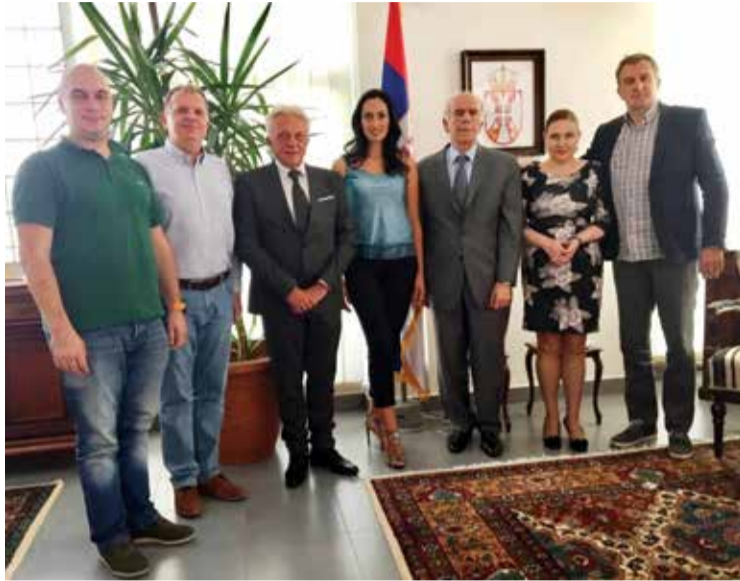
носи назив „Тајна вечера“, радња се дешава у ноћи прославе јубилеја Народног позоришта. Том приликом, на „тајној вечери“, окупљају се управници ове институције, а Наратор ће се сусрести са неким од њих и чути какви све проблеми

могу мучити једног управника. Десета, последња, епизода зове се „Гардероберка“ и у њој Наратор одлази иза сцене. Упознаје све оне који својим радом доприносе настанку једне представе - гардеробере, мајсторе маске, моделаре, костимографе, док истовремено прати једну фиктивну гардероберку и два глумца који спремају Харвудову драму „Гардеробер“.

■ Микојан Безбрадница ■

УСПЕШНО ГОСТОВАЊЕ УМЕТНИКА ОПЕРЕ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА У ТИРАНИ, У БИЗЕОВОЈ „КАРМЕН“

Овације за уверљив и енергичан наступ

У оквиру сарадње на бази Протокола потписаног јуна месеца ове године између Народног позоришта у Београду и Националног театра Опере и Балета у Тирани, у главном граду Албаније гостовали су солисти Опере Љубица Вранеш, мецосопран, тенор Јанко Синадиновић, Александар Стаматовић баритон и диригент Дејан Савић.

Они су као гости, 27, 28, 29. и 30. септембра, учествовали у извођењу Бизеове опере „Кармен“, којом је албанско национално оперско позориште отворило сезону.

Београдски уметници су оставили сјајан утисак на публику, која је сваке вечери до последњег места испунила дворане Конгресне палате, с обзиром на то да је дворана Опере и Балета на централном тргу Скендербег у Тирани у

Прошлоко о сарадњи између Народног позоришта у Београду и Националне опере и балета из Тирани, који је 6. јуна у Министарству културе и информисања Републике Србије. Тим уговором, који су у присуству министра културе и информисања Владана Вукосављевића, који је унапређено и унапређење уметничке сарадње две Куће на основу заједничких интереса. „То није само сарадња између два театра, ово, ко уме да прича, има много већи и шири значај. Мислим да нас чека узбудљиво време, у оном најбољем уметничком смислу, и све остало што је остало, што је ириком Савић.“

фази реконструкције до почетка наредне сезоне.

Најбољи албански солисти, одлични Балет, Хор и Оркестар, заједнички са нашим уметницима, четири вечери за редом представили су Бизеову музику и трагичну судбину Кармен на уверљив, музикалан, енергичан и драматичан начин, како су истакли државни и локални медији, који су од конференције за штампу па све до последње представе помно пратили наше уметнике и представе.

Премијери је присуствовала министарка културе Албаније, Мирела Кумбара, амбасадор Србије у Албанији, Њ.Е. Мирољуб Зарић, низ чланова дипломатског кора, странци који живе и раде у Тирани, као и љубитељи оперске уметности из целе Албаније.

Господин Зарић је у два наврата примио наше уметнике у амбасади и резиденцији, подвлачећи значај реализације сарадње на

пољу културе, која се, између осталог захваљујући и његовом вишегодишњем раду на побољшавању односа између две земље, налази на узлазној путањи.

Госпођа Зана Ђела, директорка Националног театра Опере и Балета и Дејан Савић, управник Народног позоришта, на основу

успеха ове прве заједничке акције, договорили су наредне кораке у даљој сарадњи два позоришта, који се тичу гостовања албанских уметника у Београду, размене балетских солиста, ангажовања кореографа из Србије у Тирани, те најзад активности на реализацији размене комплетних продукција и деловања у правцу остваривања копродукције у наредном периоду.

■ Р.П.Н. ■

ВЛАДИМИР ЈОВАНОВИЋ: ПЕТИ ЧИН - ГОРДАНА ЈЕВТОВИЋ МИНОВ (4)

ФЕЛТОН

Певачка лакоћа и потресна изражајност

Када су се 18. јануара 1975. године зачули први тактови увертире Росинијевог „Севилског берберина“, млади протагонисти – Гордана Јевтовић (Розина), Предраг Протић (Гроф Алмавива), Слободан Станковић (Фигаро), Небојша Маричић (Доктор Бартоло) и Александар Веселиновић (Дон Базилио), под прецизном диригентском палицом Борислава Пашћана освојили су на јуриш бројну и расположену публику својим раскошним извођачким талентом, остваривши те вечери изненађујуће добру представу чак и за најпробирљивије београдске оперске сладокусце.

Певачка лакоћа и гипкост гласа, глумачка духовитост, досетљивост и полетна разиграност, омогућили су „новој Розини“ да својом креацијом очара публику и подстакне музичког критичара Слободана Турлакова да 1. фебруара исте године напише у београдским „Књижевним новинама“, да ће „Гордана Јевтовић ускоро бити Розина какву нисмо имали још од Наде Штерле“, а Михаила Вукдраговића да јој предвиди блиставу

Са Небојшом Маричићем у „Севилском берберину“, 1975.

певачку каријеру.

У улози Розине Гордана је више пута самостално гостовала у Сплиту, Ријеци и Новом Саду, а са београдском Опером у Софијској

народној опери, 18. марта 1977. и 26. маја 1986, затим 1. јула 1986. у Љубљани, као и у бројним представама „Севилског берберина“ наше престоницке Опере у Нишу, Крагујевцу, Новом Саду, Шапцу, Чачку, Лесковцу, Врању и другим градовима у Србији. Последњи, сто седми пут је наступила у улози ове довитљиве, снажљиве, пркосне, љупке и заљубљене девојке 25. јануара 1997. на сцени Народног позоришта у Београду после двадесет

две године њеног непрекидног тумачења код нас и у иностранству, још увек нижући са лакоћом лепршаве колоратурне тонске бисере.

За непоновљиво тумачење Розине и импресивно остварену улогу Луси у Менотијевој камерној опери „Телефон“, Гордана је добила Награду Народног позоришта у Београду за сезону 1974/75. године.

Пучинијева опера „Боџи“ премијерно је изведена 11. децембра 1976. године на сцени Народног позоришта у Београду са Бориславом Пашћаном за диригентским пултом и младим певачима у главним улогама – Горданом Јевтовић (Мими), Олгом Ђокић (Мизета), Предрагом Протићем (Родолфо), Зораном Александрићем (Марчело), Небојшом Маричићем (Колен) и Гораном Глигорићем (Шонар), који су те вечери освојили публику младачким полетом, одушевљеном игром и изврсном дикцијом.

Спојивши гласовну лепоту, висок степен вокалне културе и изванредну музикалност са потребном изражајношћу у тумачењу улоге Мими, Гордана је оствари-

ла сасвим изузетну и јединствену креацију. Носећи у себи префињено осећање певане фразе и одмереног покрета и геста, прецизна и музички и глумачки, сва у улози, приказала је несрећну девојку суптилно, сугестивно и дубоко доживљено, „са много лиричности и уздржане чедности. Бистри поток тонских бисера из њена грла преливао се нарочито благо и нежно у ‘меца воче’ и ‘пијано’ одсецима“ (С. Ђурић Клајн, „Политика“, Београд, 15. XII 1976).

За двадесет година тумачења улоге Мими, Гордана је тридесет шест пута умирала на сцени, најчешће у Београду и на гостовањима београдске Опере са представом „Боџи“ у Нишу, Шапцу, Титовом Ужицу и другим градовима у Србији, али и на сцени Народног дивадла у Прагу, 13. маја 1984, када је показала да поседује „истински квалитет који јој омогућава да се звучно надмеће са оркестром и у крчком пијанисиму, као и у експонираним високим тоновима“ („Svobodno slovo“, Праг, 15. V 1984). Последњи пут у овој улози наступила је пред београдском публиком 14. фебруара 1996. године.

(наставиће се)

СЕЗОНА 2018/19.

НОВЕМБАР 2018.

ВЕЛИКА СЦЕНА

СЦЕНА „РАША ПЛАОВИЋ“

01.	ЧЕТ. 19.30	ГОСПОЂА МИНИСТАРКА / 150-та представа комедија Бранислава Нушића
02.	ПЕТ. 19.30	ИЗБИРАЧИЦА комедија Косте Трифковића
03.	СУБ. 19.00	КАРМЕН опера Жоржа Бизеа
04.	НЕД. 19.30	МАРИЈА СТУАРТ драма Фридриха Шилера
05.	ПОН. 19.30	ДЕРВИШ И СМРТ Б. М. Михиз / Е. Савин, по роману Меше Селимовића
06.	УТО. 19.30	ДОН КИХОТ балет Лудвига Минкуса
07.	СРЕ. 19.30	ТРАВИЈАТА опера Ђузепе Вердија
08.	ЧЕТ. 19.00	МЕМОРИЈАЛНИ КОНЦЕРТ поводом Међународног дана борбе против фашизма и антисемитизма
09.	ПЕТ. 19.30	КОПЕЛИЈА балет Леа Делиба
10.	СУБ. 19.30	СЕВИЉСКИ БЕРБЕРИН опера Ђоакина Росинија
13.	УТО. 18.00	СВЕЧАНА АКАДЕМИЈА поводом 50 година рада Факултета политичких наука
14.	СРЕ. 19.30	ДАМА С КАМЕЛИЈАМА драма Александра Диме Сина
15.	ЧЕТ. 19.30	ХАЗАРСКИ РЕЧНИК - ЛОВЦИ НА СНОВЕ балет по мотивима романа Милорада Павића
16.	ПЕТ. 19.30	ПУТ У ДАМАСК драма Аугуста Стриндберга
17.	СУБ. 19.30	ТРУБАДУР опера Ђузепе Вердија
18.	НЕД. 19.30	ИВАНОВ драма А. П. Чехова
19.	ПОН. 19.30	РОДОЉУПЦИ комедија Јована Стерије Поповића
20.	УТО. 19.30	ДАМА С КАМЕЛИЈАМА балет на музику Ђузепе Вердија
21.	СРЕ. 19.30	КАВАЛЕРИЈА РУСТИКАНА опера Пјетра Масканија
22.	ЧЕТ. 20.00	ДАН ПОЗОРИШТА СВЕЧАНА АКАДЕМИЈА поводом јубилеја 150 година Народног позоришта
23.	ПЕТ. 19.30	ВРТЕШКА Шаркади/Фабри/Надаши/Винце, гостује Народно позориште у Будимпешти
24.	СУБ. 19.30	БАНК БАН Јожеф Катона, гостује Народно позориште у Будимпешти
25.	НЕД. 19.30	ГОСПОЂА МИНИСТАРКА комедија Бранислава Нушића
27.	УТО. 19.30	ЖЕНЕ У <i>D-MOLU</i> / ДУГА БОЖИЋНА ВЕЧЕРА једночини балети; кореограф Раду Поклитару
28.	СРЕ. 19.30	РИГОЛЕТО опера Ђузепе Вердија
29.	ЧЕТ. 20.00	СВЕЧАНА АКАДЕМИЈА поводом обележавања 100 година од пробоја Солунског фронта
30.	ПЕТ. 19.30	ВЕЛИКА ДРАМА драма Синише Ковачевића
01.	НЕД. 19.30	ПЕПЕЉУТА опера Ђоакина Росинија
02.	ПОН. 19.30	ОЖАЛОШЋЕНА ПОРОДИЦА комедија Бранислава Нушића
03.	УТО. 19.30	ВЕЛИКА ДРАМА драма Синише Ковачевића
04.	СРЕ. 19.30	КРЦКО ОРАШЧИЋ балет П. И. Чајковског
06.	ПЕТ. 19.30	КРАЉИЦА МАРГО балет на музику Горана Бреговића
08.	НЕД. 19.00	ОТЕЛО / са гостом опера Ђузепе Вердија

ДОГАЂАЈИ - ВЕЛИКА СЦЕНА

- 01.11 ГОСПОЂА МИНИСТАРКА / 150-та представа
08.11 МЕМОРИЈАЛНИ КОНЦЕРТ поводом Међународног дана борбе против фашизма и антисемитизма, у организацији Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, у 19 часова
13.11 СВЕЧАНА АКАДЕМИЈА поводом 50 година рада Факултета политичких наука, у 18 часова
22.11 ДАН ПОЗОРИШТА, у 12 часова
СВЕЧАНА АКАДЕМИЈА, у 20 часова
23.11 ВРТЕШКА, гостује Народно позориште у Будимпешти
24.11 БАНК БАН, гостује Народно позориште у Будимпешти
29.11 СВЕЧАНА АКАДЕМИЈА поводом обележавања 100 година од пробоја Солунског фронта, у организацији Интернационалне полицијске асоцијације (ИПА) Србије, у 20 часова
08.12 ОТЕЛО, гостује диригент Јакопо Сипари ди Пескасериоли

ГОСТОВАЊА

- 07.11 ОЖАЛОШЋЕНА ПОРОДИЦА - Југословенски позоришни фестивал „Без превода“ - Ужиче
15.11 БАЛКАНСКИ ШПИЈУН - Сустрети позоришта БиХ, Брчко
15.11 ЛАЖА И ПАРАЛАЖА - Студентски град
23.11 КО ТО ТАМО ПЕВА - Сустрети позоришта БиХ, Брчко
24.11 БОЛИВУД - Алексинац
26.11 РОДОЉУПЦИ - Клауж, Румунија

ОПЕРА и ТЕАТАР МАДЛЕНИАНУМ

- 14.11 ДОН ЂОВАНИ, опера Волфганга Амадеуса Моцарта
копродукција: Народно позориште у Београду и Опера и театар Мадленианум, у 19.30 часова

01.	ЧЕТ. 20.30	ПУ СПАС ЗА СВЕ НАС монодрама по мотивима дјевника Диане Будисављевић
03.	СУБ. 12.00	СУПЕР ХЕРОЈИ НА ПУТУ Hyundai Србија, кампања за повећање безбедности деце у саобраћају
04.	НЕД. 20.00	ЈА ПОСТОЈИМ концерт у оквиру фестивала Бунт
05.	ПОН. 20.30	БИЗАРНО црна комедија Желка Хубача
06.	УТО. 20.30	ЖЕНСКИ ОРКЕСТАР комедија Јана Ануја
07.	СРЕ. 20.30	КОВАЧИ комедија Милоша Николића
08.	ЧЕТ. 20.30	ВАЖНО ЈЕ ЗВАТИ СЕ ЕРНЕСТ комедија Оскара Вајлда
09.	ПЕТ. 20.30	БЕЛА КАФА комедија Александра Поповића
10.	СУБ. 20.30	СУМЊИВО ЛИЦЕ комедија Бранислава Нушића
13.	УТО. 20.30	БАЛКАНСКИ ШПИЈУН драма Душана Ковачевића
14.	СРЕ. 20.30	ЦАСТ МЕРИД по тексту Дуње Петровић, гостује Књажевско-српски театар из Крагујевца
15.	ЧЕТ. 20.00	КОНЦЕРТ НАТАШЕ ЈОВИЋ ТРИВИЋ
16.	ПЕТ. 20.30	ДЕВЕДЕСЕТЕ драма Горана Миленковића
17.	СУБ. 20.30	ЕЛЕКТРА драма Данила Киша
18.	НЕД. 20.30	ДОМ БЕРНАРДЕ АЛБЕ драма Федерика Гарсије Лорке
19.	ПОН. 20.30	ФРЕНКИ И ЏОНИ романтична комедија Т. Мек Нелија, НП у Београду и НП Сомбор
20.	УТО. 20.30	ЗЛИ ДУСИ Т. М. Ригонат, по роману Ф. М. Достојевског
21.	СРЕ. 20.30	БОЛИВУД мјузикл по тексту Маје Пелевић на музику Лње Ђорђевић
23.	ПЕТ. 20.30	ЦАРСТВО МРАКА драма Лава Н. Толстоја
24.	СУБ. 20.30	МАЛИ БРАЧНИ ЗЛОЧИНИ драма Ерика Е. Шмита
26.	ПОН. 20.30	ДОБРИ ЧОВЕК по тексту дјевника Б. Нушића, гостује Балкан Арт
27.	УТО. 20.30	ОТВОРЕНА ВЕЗА - СКОРО ПА ПРЕВИШЕ по тексту Дариа Фоа и Франка Рање, гостује Италијански институт за културу
28.	СРЕ. 20.30	СИРАНО драма Едмона Ростана
29.	ЧЕТ. 20.30	СЕКСУАЛНЕ НЕУРОЗЕ НАШИХ РОДИТЕЉА драма Лукаса Берфуса
30.	ПЕТ. 20.30	БАЛКАНСКИ ШПИЈУН драма Душана Ковачевића
01.	НЕД. 20.30	ЖЕНИДБА комедија Николаја В. Гогоља, гостује Народно позориште у Приштини

ДОГАЂАЈИ - СЦЕНА „РАША ПЛАОВИЋ“

- 03.11 СУПЕР ХЕРОЈИ НА ПУТУ, HYUNDAI СРБИЈА, кампања за повећање безбедности деце у саобраћају, у 12 часова
04.11 ЈА ПОСТОЈИМ, гостује трупa Марк Синан са Симфонијским оркестром из Дрездена и оркестром „Без граница“, у 20 часова
14.11 ЦАСТ МЕРИД, гостује Књажевско-српски театар, Крагујевец
15.11 КОНЦЕРТ НАТАШЕ ЈОВИЋ ТРИВИЋ, у 20 часова
26.11 ДОБРИ ЧОВЕК, гостује Балкан Арт
27.11 ОТВОРЕНА ВЕЗА - СКОРО ПА ПРЕВИШЕ, гостује Италијански институт за културу
01.12 ЖЕНИДБА, гостује Народно позориште у Приштини

Београд
НОВОСТИ

ПОШТОВАНА ПУБЛИКО,

ЗБОГ РЕНОВИРАЊА ФАСАДЕ ЗГРАДЕ
НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА У БЕОГРАДУ,
БЛАГАЈНА ЈЕ ПРИВРЕМЕНО ИЗМЕШТЕНА ПОРЕД УЛАЗА НА
СЦЕНУ „РАША ПЛАОВИЋ“, ФРАНЦУСКА 3.

ЗАХВАЉУЈЕМО ВАМ СЕ НА РАЗУМЕВАЊУ.

www.narodnpozoriste.rs

Народно позориште у Београду | За издавача Дејан Савић, управник | Уредник Позоришних новина Микојан Безбрадица | Графички уредници: Јован Тарбук, Јелена Ратковић | Редакција: Бранкица Кнежевић, Јасмина Урошевић | Сарадници: Милица Зајцев, Вања Косанић, Марија Кнежевић | Фотограф Виценцио Жакнић; коришћене фотографије из фонда Народног позоришта, МПУС, личних архива | Припрема и дизајн: Издавачка делатност Народног позоришта у Београду | Народно позориште у Београду, Француска 3, 11000 Београд | Маркетинг 2622-180